

Klasna borba u Srbiji 2025. godine: Rekapitulacija radničkih borbi

Godina za nama je jedna od turbulentnijih kada su u pitanju radničke, klasne borbe u 21. veku u Srbiji. Na talasu masovnih studentskih blokada i narodnih zborova nakon državnog ubistva 16 ljudi ispod nadstrešnice u Novom Sadu, samoorganizovana radnička klasa je desetinama protesta i štrajkova pružila otpor kapitalističkoj, vladajućoj klasi.

Otpor radničke klase užasnim uslovima na radnim mestima, kao i u celokupnom društvu pokazuje da je klasna borba i te kako živa u Srbiji 2025. godine. Međutim, da bi zaista mogla da primora vladajući režim, kao i bilo koju novu vlast koja može doći nakon SNS-a, na stvarno poboljšanje životnih uslova a ne samo na kozmetičke promene, radnici i radnice moraju da se međusobno povezuju i koordinišu.

Klasna solidarnost je za kraj godine pripremila rekapitulaciju nekih od najznačajnijih primera radničkih borbi u Srbiji u proteklih 12 meseci. Ova rekapitulacija naravno nije kompletna, zbog količine protesta i štrajkova koji su se desili, ali pruža realističan pregled stanja klasne borbe u našem društvu.

Početak godine, [prosvetari su pružili masovnu podršku](#) studentskim blokadama kroz solidarnu obustavu rada, štrajk i proteste širom zemlje. Najveća manifestacija solidarnosti prosvetara sa studentskim pokretom se desila [25. februara](#), kada su prosvetni radnici iz cele zemlje održali veliki protest ispred Ministarstva prosvete u Beogradu. Više hiljada prosvetara je tada izrazilo svoju podršku studentskim zahtevima na ulici.

Radnici [Pošte Srbije](#) se dugi niz godina suočavaju sa rapidnim

pogoršanjem radnih uslova a radnici su se u više navrata samoorganizovano borili protiv uprave i države. Više pošti je održalo samoorganizovanu obustavu rada u januaru, mimo sindikata u nadi da će se otpor proširiti, što je rezultiralo [velikim radničkim protestom početkom marta](#) ispred glavne pošte u Beogradu.

Deo radnika Elektroprivrede Srbije od početka godine podržava studentske proteste a takođe su organizovali i [skup ispred centrale firme](#) u Beogradu.

Prilikom velikog protesta „[Rame uz rame – studenti i radnici](#)“, pripadnici različitih strukovnih udruženja radničke klase, kao i samoorganizovani studenti su 8. marta pokazali klasnu solidarnost na delu, zajednički stajući iza zahteva koje je studentski pokret formulisao nakon pada nadstrešnice u Novom Sadu.

Jedan od značajnijih primera povezivanja studentskih i radničkih borbi je [protest radnika GSP-a](#) protiv gašenja trolejbuskih linija u Beogradu, kao i za preispitivanje ugovora o javno-privatnom partnerstvu i privatnim prevoznicima u poslednjih godinu dana. Okupljenim radnicima se ispred Direkcije GSP-a na Dorćolu pridružila grupa studenata odakle su zajedno otišli do Skupštine grada Beograda da predaju zahteve gradskoj upravi.

Nakon nekoliko godina u kojima za 1. maj nije bilo nikakvih značajnih radničkih skupova, radnici i studenti su organizovali [velik prvomajski skup ispred Vlade Srbije](#), na kojem su učestvovali svi vodeći radnički sindikati.

Iako Klasna solidarnost ne podržava žute sindikate budući da po pravilu koče svaki oblik klasne borbe, činjenica da su učestvovali na ovom skupu pokazuje da je njihova radnička baza to želela i da obični članovi, radnici i radnice osećaju iskrenu potrebu da izraze svoje nezadovoljstvo. Članstvo žutih sindikata je često radikalnije i klasno svesnije od svog

vođstva, koje čine sindikalne birokrate koje parazitiraju nad članstvom.

[Radnici u kulturi](#) su održali protestnu šetnju i skup ispred Ministarstva finansija i kulture, prilikom kog su predali zahteve za povećanje plata koje već godinama nisu dovoljne za ikakav dostojanstven život.

Situacija je već duže vreme alarmantna i na Aerodromu "Nikola Tesla", gde je deo radnika održao [štrajk upozorenja](#) ukazujući na teško materijalno stanje zaposlenih i da zarade nisu usklađene s tržišnim kretanjima.

Deo radnika RTS-a, revoltirano pristrasnom, prorežimskom uredničkom politikom javnog medijskog servisa je održao [udruženi protest četiri sindikata](#) koja deluju u okviru RTS-a, zehtevajući poštovanje profesionalnih i etičkih normi u izveštavanju.

[Radnici instituta BioSens](#) u Novom Sadu već duže vreme održavaju redovne štrajkove upozorenja na nedeljnom nivou zbog nezakonitih imenovanja članova upravnog odbora, kao i loših uslova rada istraživača ovog insitituta.

Zdravstveni radnici su u Zrenjaninu [održali veliki protest](#) podržan nastavnicima i učenicima Medicinske srednje škole, ukazujući na neizdrživo socijalno i ekonomsko stanje u zemlji, iskazujući svoju revoltiranost političkom mafijom SNS režima.

Radnici i radnice Apoteka Beograd odbijaju da dozvole propast i uništenje njihovih radnih mesta privatizacijom preduzeća. Organizovali su više protestnih akcija i [štrajkova upozorenja](#) kako bi državi ukazali da neće da odustanu od Apoteka Beograd i da dozvole urušavanje javnog zdravstva.

U septembru je udruživanjem nekoliko sindikata i strukovnih udruženja, uz podršku studentskog pokreta organizovan [protest za odbranu EPS-a i drugih javnih preduzeća](#) od rasparčavanja i privatizacije.

Ove radničke borbe same po sebi ne mogu da dovedu do neke značajne društvene promene. Međutim, ukoliko se međusobno povezuju i počnu da organizovano, koordinisano deluju u pritisku na kapitaliste i političare, radničke borbe nose potencijal da postanu nosioci poboljšanja životnih uslova i plata radnika i radnica.

Ipak, kao anarhisti ne smatramo da je jednostavno povećanje plata nekakav krajni cilj klasne borbe. Mi smatramo da pripadnici radničke klase treba da se međusobno povezuju u borbene sindikate i kolektive, koji će se suprotstavljati samoj logici kapitalističkog klasnog društva eksploatacije.

Svim radnicima i radnicama želimo da se u 2026. godini povezuju sa svojim kolegama, komšijama, i prijateljima radi stvaranja masovnog pokreta radničke klase, koji će se boriti za stvaranje alternative kapitalističkim društvenim odnosima kroz solidarnost, uzajamnu pomoć, direktnu demokratiju i direktnu akciju.